Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 573/2007/ES**

ze dne 23. května 2007

o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES

(Úř. věst. L 144, 6.6.2007, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 458/2010/EU ze dne 19. května 2010	L 129	1	28.5.2010
►**M2**	Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 281/2012/EU ze dne 29. března 2012	L 92	1	30.3.2012

▼B

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 573/2007/ES

ze dne 23. května 2007

o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) S cílem postupně vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva potřebu přijetí opatření k zajištění volného pohybu osob ve spojení s doprovodnými opatřeními týkajícími se kontrol na vnějších hranicích, azylu a přistěhovalectví a přijetí opatření týkajících se azylu, přistěhovalectví a zajištění práv státních příslušníků třetích zemí.

(2) Evropská rada na zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 znovu potvrdila své rozhodnutí vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva. Pro tento účel by měla být společná evropská azylová a migrační politika zaměřena jak na spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí, tak na lepší řízení migračních toků. Společná azylová politika, včetně společného evropského azylového systému, by měla být nedílnou složkou cíle Evropské unie spočívajícího v postupném vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva otevřeného těm, kdo donuceni okolnostmi oprávněně hledají ochranu v Evropské unii.

(3) Toto rozhodnutí ctí základní práva a dodržuje zásady vyjádřené zejména v Listině základních práv Evropské unie a v Ženevské úmluvě ze dne 28. července 1951 o právním postavení uprchlíků, doplněné Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“).

([1]) Úř. věst. C 88, 11.4.2006, s. 15.
([2]) Úř. věst. C 115, 16.5.2006, s. 47.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. května 2007.

▼B

(4) Pokud jde o zacházení s osobami, které spadají do působnosti tohoto rozhodnutí, jsou členské státy vázány svými povinnostmi podle nástrojů mezinárodního práva, jichž jsou stranami a které zakazují diskriminaci.

(5) Při provádění tohoto rozhodnutí by členské státy měly v případě potřeby přihlížet zejména k nejlepšímu zájmu dítěte v souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte.

(6) Provádění této politiky by mělo být založeno na solidaritě mezi členskými státy a vyžaduje mechanismy k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob a s následky z toho plynoucími. K tomuto účelu byl rozhodnutím Rady 2000/596/ES ([1]) zřízen Evropský fond pro uprchlíky na období 2000 až 2004. Uvedené rozhodnutí bylo nahrazeno rozhodnutím Rady 2004/904/ES ze dne 2. prosince 2004 o zřízení Evropského fondu pro uprchlíky na období 2005 až 2010 ([2]). To zajistilo pokračující solidaritu mezi členskými státy s ohledem na nedávno přijaté právní předpisy Společenství v oblasti azylu a s přihlédnutím ke zkušenostem získaným při provádění Evropského fondu pro uprchlíky v období 2000 až 2004.

(7) V Haagském programu ze dnů 4. a 5. listopadu 2004 stanovila Evropská rada řadu cílů a priorit s cílem dalšího rozvoje společného evropského azylového systému ve druhé fázi.

(8) Evropská rada zejména zdůraznila, že Evropská unie musí v duchu sdílené odpovědnosti přispět k přístupnějšímu, spravedlivějšímu a účinnějšímu mezinárodnímu systému ochrany a zajistit přístup k ochraně a k trvalým řešením v co nejranějším stadiu, a vyzvala k rozvoji regionálních programů na ochranu v rámci EU, včetně společného programu znovuusídlení pro členské státy, které se takového programu chtějí zúčastnit.

(9) Evropská rada také vyzvala ke zřízení vhodných struktur se zapojením vnitrostátních azylových orgánů členských států s cílem usnadnit praktickou a účinnou spolupráci k vytvoření jednotného postupu v rámci celé EU, společného pořizování, vyhodnocování a užívání informací o zemi původu a řešení konkrétních tlaků na azylové systémy nebo přijímací kapacity vyplývajících z takových faktorů, jako je zeměpisná poloha.

(10) S ohledem na zřízení Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí legálně pobývajících v EU, Evropského fondu pro navracení státních příslušníků třetích zemí nelegálně pobývajících v EU a Fondu pro ochranu vnějších hranic na období 2007 až 2013 by měl být jako součást obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ zřízen nový Evropský uprchlický fond (dále jen „fond“), a to zejména s cílem vytvořit společný systém řízení, kontroly a hodnocení.

([1]) Úř. věst. L 252, 6.10.2000, s. 12.
([2]) Úř. věst. L 381, 28.12.2004, s. 52.

▼B

(11) S ohledem na svou oblast působnosti a účel by fond v žádném případě neměl podporovat akce týkající se prostorů a středisek pro zadržování osob ve třetích zemích.

(12) Dobu trvání fondu je třeba přizpůsobit době trvání víceletého finančního rámce, jak je stanovena v interinstitucionální dohodě mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]).

(13) Toto rozhodnutí je navrženo tak, aby tvořilo součást celistvého rámce skládajícího se také z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 574/2007/ES ze dne 23. května 2007 o zřízení Fondu pro vnější hranice na období 2007 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ ([2]), rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 575/2007/ES ze dne 23. května 2007 o zřízení Evropského návratového fondu pro období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ ([3]) a rozhodnutí Rady 2007/.../ES ze dne ... o zřízení Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí na období 2007 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ ([4]), jehož cílem je řešit otázku spravedlivého sdílení odpovědnosti mezi členskými státy ohledně finanční zátěže vyplývající ze zavádění integrovaného řízení vnějších hranic Evropské unie a z provádění společné azylové a přistěhovalecké politiky vyvinuté podle hlavy IV části třetí Smlouvy.

(14) Je vhodné podporovat a zlepšovat úsilí členských států při poskytování náležitých podmínek přijetí uprchlíkům, vysídleným osobám a příjemcům podpůrné (doplňkové) ochrany v souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany ([5]), při uplatňování spravedlivého a účinného azylového řízení a při prosazování osvědčených postupů v oblasti azylu, aby byla chráněna práva osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a aby azylové systémy členských států mohly účinně fungovat.

(15) Začleňování uprchlíků do společnosti země, ve které se usadili, je jedním z cílů Ženevské úmluvy. Těmto osobám musí být umožněno sdílet hodnoty stanovené v Listině základních práv Evropské unie. Za tímto účelem je třeba podporovat akce členských států zaměřené na podporu jejich sociálního, hospodářského a kulturního začlenění, pokud přispívají k hospodářské a sociální soudržnosti, jejíž zachování a posilování je jedním z hlavních cílů Společenství uvedených v článku 2 a v čl. 3 odst. 1 písm. k) Smlouvy.

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Viz strana 22 v tomto čísle Úředního věstníku.
([3]) Viz strana 45 v tomto čísle Úředního věstníku.
([4]) Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.
([5]) Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

▼B

(16) S ohledem na Haagský program je nezbytné zajistit, aby byly prostředky fondu co nejúčinněji používány k dosažení cílů azylové politiky Evropské unie, při zohlednění potřeby podpořit znovuusídlení a praktickou spolupráci mezi členskými státy, mimo jiné jako prostředek řešení konkrétních tlaků na přijímací kapacitu a azylové systémy.

(17) Fond by měl rovněž podporovat úsilí členských států o zvýšení jejich schopnosti rozvíjet, monitorovat a hodnotit své azylové politiky s ohledem na jejich závazky vyplývající z právních předpisů Společenství, zejména s cílem zapojit se do praktické spolupráce mezi členskými státy.

(18) Fond by měl rovněž podporovat dobrovolné úsilí členských států k poskytnutí mezinárodní ochrany a trvalému řešení na svých územích ve prospěch uprchlíků a vysídlených osob, které jsou označeny za způsobilé ke znovuusídlení vysokým komisařem OSN pro uprchlíky (dále jen „vysoký komisař“), například činnost, kterou členské státy vyvíjejí ke zhodnocení potřeb ke znovuusídlení a přesunu dotyčných osob na své území s tím, že jim poskytnou bezpečné právní postavení a podpoří jejich účinnou integraci.

(19) Fond se vyznačuje tím, že by měl mít možnost podporovat dobrovolné operace s rozdělením zátěže dohodnuté mezi členskými státy a spočívající v přesunu osob požívajících mezinárodní ochranu a žadatelů o mezinárodní ochranu z jednoho členského státu do jiného, který jim poskytne rovnocennou ochranu.

(20) Fond by měl rovněž mít možnost poskytnout přiměřenou podporu společnému úsilí členských států při určování, sdílení a podpoře osvědčených postupů a při zřizování struktur účinné spolupráce s cílem posílit kvalitu rozhodování v rámci společného evropského azylového systému.

(21) Je třeba vytvořit finanční rezervu pro provádění mimořádných opatření k poskytnutí dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob podle směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími [1].

(22) Uvedenou finanční rezervu by mělo být rovněž možné použít také na podporu úsilí členských států k řešení konkrétních naléhavých situací vzniklých na základě náhlého příchodu velkého počtu osob, které by mohly potřebovat mezinárodní ochranu a které kladou značné a naléhavé nároky na přijímací zařízení nebo azylové systémy členských států. Měly by být stanoveny podmínky a postupy pro poskytování finanční pomoci v těchto případech.

[1] Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

▼B

(23) Podpora poskytovaná fondem by byla účinněji a lépe zaměřena, pokud by spolufinancování způsobilých akcí bylo založeno na víceletém programu, který bude podléhat přezkumu v polovině období, a na ročním programu, který vypracuje každý členský stát s přihlédnutím ke své situaci a potřebám.

(24) I když je vhodné, aby každý členský stát obdržel pevně stanovenou částku, zůstává spravedlivé přidělit velkou část dostupných ročních zdrojů poměrně podle zatížení každého členského státu v závislosti na jeho úsilí při přijímání uprchlíků a vysídlených osob, včetně uprchlíků požívajících mezinárodní ochrany v rámci vnitrostátních programů.

(25) Osoby, kterým byla poskytnuta mezinárodní ochrana a trvalé řešení na základě znovuusídlení, by měly být zařazeny mezi ty, které požívají mezinárodní ochranu, a měly by být zohledněny při rozdělování dostupných ročních finančních zdrojů mezi členské státy.

(26) S ohledem na význam strategického využívání znovuusídlení zeměmi nebo regiony, na které se vztahuje provádění regionálních programů na ochranu, je nezbytné poskytnout další finanční pomoc na znovuusídlení osob ze západních nových nezávislých států bývalého Sovětského svazu a států subsaharské Afriky, které byly uvedené ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o regionálních programech ochrany ze dne 1. září 2005 a v závěrech Rady ze dne 12. října 2005, jakož i ze všech dalších zemí nebo regionů, které budou v budoucnosti takto určeny.

(27) Je rovněž nezbytné poskytnout další finanční podporu znovuusídlovacím akcím, které jsou zaměřeny zejména na určité kategorie zranitelných osob, pro něž je znovuusídlení považováno za nejvhodnější řešení jejich zvláštních potřeb.

(28) V souvislosti se sdíleným řízením uvedeným v čl. 53 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství [1], (dále jen „finanční nařízení“) by měly být upřesněny podmínky umožňující Komisi vykonávat své úkoly při plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie a vyjasněny povinnosti týkající se spolupráce členských států. Uplatňování těchto podmínek by Komisi umožnilo přesvědčit se, že členské státy využívají fond legálně a správně a v souladu se zásadou řádného finančního řízení ve smyslu článku 27 a čl. 48 odst. 2 finančního nařízení.

[1] Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES, Euratom) č. 1995/2006 (Úř. věst. L 390, 30.12.2006, s. 1).

▼B

(29) Členské státy by měly přijmout náležitá opatření k zajištění správného fungování řídicího a kontrolního systému a kvality provádění. K tomuto účelu je třeba stanovit obecné zásady a nezbytné funkce, které musí všechny programy splňovat.

(30) V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality by členské státy měly nést hlavní odpovědnost za působení fondu a kontrolu nad tímto působením.

(31) Pro zajištění účinného a správného provádění víceletých a ročních programů je nezbytné upřesnit povinnosti členských států, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy, potvrzování výdajů a předcházení nesrovnalostem a porušením práva Společenství, jejich zjišťování a nápravu. Zejména pokud jde o řízení a kontrolu, je nutné stanovit, jakými způsoby členské státy zajišťují, že příslušné systémy existují a uspokojivě fungují.

(32) Měla by být podporována spolupráce mezi členskými státy a Komisí v oblasti finanční kontroly, aniž jsou dotčeny pravomoci Komise v této oblasti.

(33) Účinnost a dopad akcí podporovaných fondem závisí rovněž na jejich hodnocení a na šíření jejich výsledků. V této souvislosti by měly být výslovně upraveny povinnosti členských států a Komise, jakož i postupy zajišťující spolehlivost hodnocení a kvalitu souvisejících informací.

(34) Komise by při zohlednění významu viditelnosti financování Společenstvím měla poskytnout obecné pokyny usnadňující, aby každý orgán, nevládní organizace, mezinárodní organizace nebo jakýkoli další subjekt přijímací grant z fondu poskytnutou podporu náležitě uznal, a vzít přitom v úvahu postupy pro ostatní nástroje se sdíleným řízením, jako jsou strukturální fondy.

(35) Akce by měly být hodnoceny s ohledem na svůj přezkum v polovině období a na hodnocení svých dopadů a postup hodnocení by měl být začleněn do systému monitorování projektů.

(36) Toto rozhodnutí stanoví pro celou dobu trvání programu finanční krytí, které představuje pro rozpočtový orgán při ročním rozpočtovém procesu hlavní referenční hodnotu ve smyslu bodu 37 interinstitucionální dohodyo rozpočtové kázni a řádném finančním řízení.

(37) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž podpory rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků akce lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

▼B

(38) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(39) Jelikož opatření tohoto rozhodnutí týkající se přijetí strategických pokynů má obecný význam a jeho účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí, mimo jiné zrušením některých těchto prvků nebo doplněním tohoto rozhodnutí o nové jiné než podstatné prvky, mělo by být přijato regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES. Z důvodu účinnosti by měly být lhůty obvykle použitelné pro regulativní postup s kontrolou k přijetí strategických pokynů zkráceny.

(40) Rozhodnutí 2004/904/ES by mělo být zrušeno.

(41) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Irsko dopisem ze dne 6. září 2005 své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.

(42) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Spojené království dopisem ze dne 27. října 2005 své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.

(43) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(44) V souladu s čl. 67 odst. 2 druhou odrážkou Smlouvy se na základě rozhodnutí Rady 2004/927/ES ze dne 22. prosince 2004, podle něhož se na určité oblasti obsažené v hlavě IV třetí části Smlouvy o založení Evropského společenství použije postup podle článku 251 uvedené smlouvy ([2]), vztahuje postup uvedený v článku 251 Smlouvy na oblasti, které spadají pod čl. 62 odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 3 a čl. 63 odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. b) Smlouvy,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).
([2]) Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 45.

▼B

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, CÍLE A AKCE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tímto rozhodnutím se zřizuje na období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2013 Evropský uprchlický fond (dále jen „fond“), který je součástí celistvého rámce zahrnujícího rovněž rozhodnutí č. 574/2007/ES, rozhodnutí č. 575/2007/ES a rozhodnutí 2007/.../ES, s cílem přispět k posílení prostoru svobody, bezpečnosti a práva a k uplatňování zásady solidarity mezi členskými státy.

Toto rozhodnutí stanoví cíle, k jejichž dosahování fond přispívá, jeho provádění, dostupné finanční zdroje a kritéria pro přidělování těchto dostupných finančních zdrojů.

Dále stanoví pravidla pro správu fondu, včetně finančních, a monitorovací a kontrolní mechanismy, které jsou založeny na sdílení odpovědnosti mezi Komisí a členskými státy.

Článek 2

Obecný cíl fondu

1. Obecným cílem fondu je podpora a povzbuzení úsilí členských států při přijímání uprchlíků a vysídlených osob a při nesení důsledků tohoto přijímání s ohledem na právní předpisy Společenství v těchto věcech prostřednictvím spolufinancování akcí stanovených tímto rozhodnutím.

2. Fond přispívá k financování technické pomoci z podnětu členských států nebo Komise.

Článek 3

Způsobilé akce v členských státech

1. Fond podporuje akce v členských státech týkající se jedné nebo více těchto oblastí:

a) podmínky přijímání a azylové řízení;

b) integrace osob uvedených v článku 6, jejichž pobyt v určitém členském státě je trvalý a stálý;

c) posílení schopnosti členských států rozvíjet, monitorovat a hodnotit své azylové politiky s ohledem na své závazky vyplývající ze stávajících či budoucích právních předpisů Společenství upravujících společný evropský azylový systém, zejména s cílem zapojit se do praktické spolupráce mezi členskými státy;

▼B

d) znovuusídlení osob uvedených v čl. 6 písm. e). Pro účely tohoto rozhodnutí se znovuusídlením rozumí proces, kdy jsou státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti na žádost vysokého komisaře, založenou na individuální potřebě mezinárodní ochrany, přesunuty ze třetí země do členského státu, v němž mohou pobývat v jednom z těchto postavení:

i) postavení uprchlíka ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2004/83/ES nebo

ii) postavení poskytující podle vnitrostátního práva a práva Společenství stejná práva a výhody jako postavení uprchlíka;

e) přesun osob, které spadají do kategorie uvedené v čl. 6 písm. a) nebo b), z členského státu, který jim poskytl mezinárodní ochranu, do jiného členského státu, který jim poskytne obdobnou ochranu, a přesun osob, které spadají do kategorie uvedené v čl. 6 písm. c), do jiného členského státu, který posoudí jejich žádost o mezinárodní ochranu.

2. Pokud jde o podmínky přijímání a azylového řízení, zahrnují způsobilé akce

a) ubytovací infrastrukturu nebo služby;

b) struktury a školení k zajištění přístupu k azylovému řízení pro žadatele o azyl;

c) poskytování materiální pomoci a lékařské nebo psychologické péče;

d) sociální pomoc, informace nebo pomoc se správními nebo soudními postupy a informace nebo poradenství ohledně možného výsledku azylového řízení, včetně otázek, jako je dobrovolný návrat;

e) právní a jazykovou pomoc;

f) vzdělávání, jazykovou přípravu a další iniciativy, které jsou v souladu s postavením dotyčné osoby;

g) poskytování podpůrných služeb, například překladů a školení, za účelem zlepšení podmínek přijímání a účinnosti a kvality azylového řízení;

h) informace pro místní společenství a odborné vzdělávání zaměstnanců místních úřadů, které budou v kontaktu s osobami přijímanými hostitelskou zemí;

i) přesun osob, které spadají do kategorie uvedené v čl. 6 písm. c), z členského státu, kde se nacházejí, do členského státu příslušného k posuzování jejich žádosti o azyl.

3. Pokud jde o začlenění osob uvedených v odst. 1 písm. b) a jejich rodinných příslušníků do společnosti členského státu, zahrnují způsobilé akce

a) poradenství a pomoc v oblastech, jako je ubytování, prostředky na živobytí, zapojení do trhu práce, lékařská, psychologická a sociální péče;

b) akce umožňující těmto osobám přizpůsobit se společnosti členského státu ve společenském a kulturním smyslu a sdílet hodnoty zakotvené v Listině základních práv Evropské unie;

▼B

c) akce na podporu trvalé a udržitelné účasti v občanském a kulturním životě;

d) opatření zaměřená na vzdělávání, odborné vzdělávání, uznávání kvalifikace a diplomů;

e) akce na podporu soběstačnosti těchto osob a umožnění těmto osobám, aby se staly samostatnými;

f) akce na podporu účelných kontaktů a konstruktivního dialogu mezi těmito osobami a přijímající společností, včetně akcí, která podporují zapojení klíčových partnerů, například veřejnosti, místních úřadů, sdružení pro uprchlíky, skupin dobrovolníků, sociálních partnerů a širší občanské společnosti;

g) opatření na podporu získávání dovedností těchto osob, včetně jazykové přípravy;

h) akce na podporu rovného přístupu a rovných výsledků, pokud jde o jednání těchto osob s veřejnými institucemi.

4. Pokud jde o akce týkající se posílení schopnosti členských států rozvíjet, monitorovat a hodnotit své azylové politiky, mohou podporu z fondu obdržet zejména

a) akce podporující shromažďování, zpracovávání, využívání a šíření informací o zemi původu, včetně překladu;

b) akce posilující schopnost shromažďovat, analyzovat a šířit statistiky o azylovém řízení, přijímání, integraci a o osobách požívajících mezinárodní ochranu;

c) akce posilující schopnost posuzovat žádosti o azyl, včetně opravných prostředků;

d) akce přispívající k hodnocení azylové politiky, jako je posuzování dopadu na vnitrostátní úrovni, průzkumy mezi různými cílovými skupinami, rozvoj ukazatelů a srovnávací analýzy.

5. Pokud jde o akce týkající se znovuusídlení, mohou podporu z fondu obdržet zejména

a) akce týkající se vytvoření a rozvoje programu na znovuusídlení;

b) akce týkající se posuzování možných případů znovuusídlení příslušnými orgány členských států, jako je pořádání služebních cest do hostitelské země, pohovorů, lékařských prohlídek a bezpečnostních prověrek;

c) lékařské vyšetření a lékařská péče před odjezdem;

d) hmotné zabezpečení před odjezdem;

e) informační opatření před odjezdem;

f) cestovní opatření, včetně zabezpečení doprovodných lékařských služeb;

g) poskytování informací a pomoci bezprostředně po příjezdu, včetně tlumočnických služeb.

▼B

6. Pokud jde o akce týkající se přesunu osob požívajících mezinárodní ochranu nebo žádajících o ni mezi členskými státy, mohou podporu z fondu obdržet zejména

a) informační opatření před odjezdem;

b) cestovní opatření, včetně zabezpečení doprovodných lékařských služeb;

c) poskytování informací a pomoci bezprostředně po příjezdu, včetně tlumočnických služeb.

7. Akce uvedené v odstavcích 2 a 3 mohou rovněž obdržet podporu z fondu, pokud jsou zaměřeny na osoby uvedené v čl. 6 písm. e).

8. Akce uvedené v odstavcích 1 až 6 musí podporovat zejména provádění příslušných právních předpisů Společenství v oblasti společného evropského azylového systému.

9. Akce musí zohledňovat otázky související s pohlavím, nejlepší zájem dítěte, zvláštní situaci zranitelných osob, jako jsou děti, nezletilé osoby bez doprovodu, zdravotně postižené osoby, starší osoby, těhotné ženy, rodiče samoživitelé s nezletilými dětmi a oběti mučení nebo znásilnění nebo jiných forem hrubého psychického, fyzického nebo sexuálního násilí či zneužívání, oběti obchodování s lidmi a osoby vyžadující pohotovostní péči a základní léčbu chorob.

10. Fond podporuje pouze akce týkající se takového ubytování osob uvedených v čl. 6 písm. c), které je odděleno od prostor a středisek určených výhradně pro osoby, jimž byl odepřen vstup, nebo pro osoby, které byly zadrženy po nedovoleném překročení vnější hranice nebo v blízkosti vnější hranice s úmyslem nedovoleně vstoupit na území členského státu.

Článek 4

Akce Společenství

1. Z podnětu Komise může být až ►**M1** 4 % ◄ dostupných zdrojů fondu použito na financování nadnárodních akcí nebo akcí v zájmu Společenství jako celku (dále jen „akce Společenství“) v oblasti azylové politiky a opatření týkajících se cílových skupin uvedených v článku 6.

2. Aby mohly obdržet financování, musí akce Společenství zejména

▼M1

_____

▼B

b) podporovat zřizování nadnárodních sítí spolupráce a pilotních projektů založených na nadnárodních partnerstvích mezi subjekty ze dvou nebo více členských států za účelem povzbuzení inovací, usnadnění výměny zkušeností a osvědčených postupů a zdokonalení azylové politiky;

c) podporovat nadnárodní informační kampaně;

▼B

d) podporovat studie a šíření a výměnu informací o osvědčených postupech a všech ostatních aspektech azylových politik, včetně informací o využití nejnovějších technologií a o spolupráci na vnitrostátní úrovni mezi klíčovými partnery, jako jsou místní a regionální orgány, sdružení pro uprchlíky a skupiny dobrovolníků;

e) podporovat pilotní projekty, včetně inovativních projektů, a studie zkoumající možnosti nových forem spolupráce Společenství a práva Společenství v této oblasti;

▼M1

_____

▼B

g) nabízet sítím spojujícím nevládní organizace, které poskytují pomoc uprchlíkům a žadatelům o azyl a které působí nejméně v deseti členských státech, strukturální podporu usnadňující výměnu zkušeností a osvědčených postupů a zajišťující, že jsou při vývoji azylové politiky a praxe Společenství brány v úvahu zkušenosti získané nevládními organizacemi a zájmy uprchlíků a žadatelů o azyl;

h) poskytovat podporu členským státům v případě řádně odůvodněných mimořádných situací, které vyžadují naléhavý zásah.

3. Roční pracovní program, který stanoví priority pro akce Společenství, se přijímá postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 5

Mimořádná opatření

1. V případě provádění mechanismů dočasné ochrany ve smyslu směrnice 2001/55/ES financuje fond rovněž opatření na pomoc členským státům, která jsou oddělená od akcí uvedených v článku 3 a která je doplňují.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, poskytuje se z fondu také pomoc členským státům na provádění mimořádných opatření zaměřených na řešení naléhavých situací. Tyto situace se vyznačují náhlým příjezdem velkého počtu státních příslušníků třetí země, kteří mohou potřebovat mezinárodní ochranu, na konkrétní místa na hranicích, což klade výjimečně velké a naléhavé nároky na přijímací zařízení, azylový systém nebo infrastrukturu dotčených členských států a může způsobit ohrožení lidského života, životních podmínek nebo přístupu k ochraně vyplývající z právních předpisů Společenství.

3. Akce prováděné za účelem řešení naléhavých situací uvedených v odstavci 2 mohou obdržet podporu z fondu, pokud

a) mají být provedeny bezprostředně a nemohou být reálně zařazeny do daného ročního programu a

b) doba jejich trvání nepřesáhne šest měsíců.

▼B

4. Mimořádná opatření jsou způsobilá, pokud se týkají těchto akcí:

a) přijímání a ubytování;

b) poskytování prostředků na živobytí, včetně potravin a oděvů;

c) lékařská, psychologická nebo jiná pomoc;

d) výdaje na zaměstnance a správní výdaje související s přijímáním dotyčných osob a prováděním opatření;

e) logistické výdaje a přepravní náklady;

f) právní a jazyková pomoc;

g) poskytování překladatelských a tlumočnických služeb, odborné poradenství v oblasti informací o zemi původu a další opatření přispívající k rychlé identifikaci osob, které mohou potřebovat mezinárodní ochranu, a ke spravedlivému a účinnému posuzování žádostí o azyl.

5. Opatření podle odstavce 4 mohou být podporována odbornými týmy.

Článek 6

Cílové skupiny

Pro účely tohoto rozhodnutí zahrnují cílové skupiny tyto kategorie:

a) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, které mají právní postavení vymezené Ženevskou úmluvou a kterým je povoleno pobývat jako uprchlík v některém z členských států;

b) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požívají některou z forem podpůrné ochrany ve smyslu směrnice 2004/83/ES;

c) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požádali o některou z forem ochrany uvedených v písmenech a) a b);

d) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požívají dočasné ochrany ve smyslu směrnice 2001/55/ES;

e) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří jsou nebo byli znovuusídleni v členském státě.

KAPITOLA II

ZÁSADY POMOCI

Článek 7

Doplňkovost, soudržnost a soulad

1. Fond poskytuje pomoc, která doplňuje akce na celostátní, regionální a místní úrovni a začleňuje do nich priority Společenství.

2. Komise a členské státy zajišťují, aby byla pomoc z fondu a od členských států v souladu s činnostmi, politikami a prioritami Společenství. Tento soulad musí být uveden zejména ve víceletém programu podle článku 18.

3. Činnosti financované fondem musí být v souladu s ustanoveními Smlouvy a akty přijatými na jejich základě.

▼B

Článek 8

Programování

1. Cíle fondu jsou sledovány v rámci víceletého programového období od roku 2008 do roku 2013 s výhradou přezkumu v polovině období podle článku 22. Systém víceletého programování zahrnuje priority a postup řízení, rozhodování, auditu a certifikace.

2. Víceleté programy schválené Komisí se provádějí prostřednictvím ročních programů.

Článek 9

Subsidiární a proporcionální působení

1. Za provádění víceletých a ročních programů uvedených v článcích 18 a 20 odpovídají členské státy na vhodné územní úrovni v souladu se svými institucionálními systémy. Tuto odpovědnost vykonávají v souladu s tímto rozhodnutím.

2. Prostředky vynakládané Komisí a členskými státy v souvislosti s ustanoveními o auditu se liší podle výše příspěvku Společenství. Táž zásada se použije na ustanovení o hodnocení a na zprávy o víceletých a ročních programech.

Článek 10

Metody plnění rozpočtu

1. Rozpočet Společenství přidělený fondu je plněn v souladu s čl. 53 odst. 1 písm. b) finančního nařízení s výjimkou akcí Společenství uvedených v článku 4 tohoto rozhodnutí a technické pomoci uvedené v článku 15 tohoto rozhodnutí.

2. Komise vykonává svou odpovědnost v oblasti plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie tím, že

a) postupy podle článku 32 prověřuje existenci a řádné fungování řídicích a kontrolních systémů v členských státech;

b) v případě selhání vnitrostátních řídicích a kontrolních systémů zadrží postupem podle článku 41 nebo pozastaví postupem podle článku 42 vyplácení celých částek nebo jejich části a použije veškeré další nutné finanční opravy postupy uvedenými v článcích 45 a 46.

Článek 11

Partnerství

1. Každý členský stát v souladu s platnými vnitrostátními pravidly a zvyklostmi navazuje partnerství s orgány a subjekty, které se podílejí na provádění víceletého programu nebo které podle dotyčného členského státu mohou užitečně přispět k rozvoji tohoto programu.

Tyto orgány a subjekty mohou zahrnovat příslušné regionální, místní, městské nebo jiné orgány veřejné moci, mezinárodní organizace, zejména vysokého komisaře, a subjekty zastupující občanskou společnost, jako jsou nevládní organizace nebo sociální partneři.

▼B

2. Partnerství probíhá plně v souladu s institucionální, zákonnou a finanční pravomocí každé skupiny partnerů.

KAPITOLA III

FINANČNÍ RÁMEC

Článek 12

Celkové finanční zdroje

▼M1

1. Finanční krytí na provádění tohoto rozhodnutí od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2013 se stanoví na 614 milionů EUR.

▼B

2. Roční rozpočtové prostředky schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního rámce.

3. Komise vypracovává orientační roční rozpisy podle členských států v souladu s kritérii stanovenými v článku 13.

Článek 13

Roční rozdělení zdrojů na způsobilé akce v členských státech

1. Každý členský stát obdrží z ročního přídělu fondu pevnou částku 300 000 EUR.

Pro členské státy, které k Evropské unii přistoupily dne 1. května 2004, se tato částka v období 2008 až 2013 zvyšuje na 500 000 EUR ročně.

Pro členské státy, které k Evropské unii přistoupí v letech 2007 až 2013, se tato částka pro zbývající část období od roku 2008 do roku 2013 počínaje rokem následujícím po jejich přistoupení zvyšuje na 500 000 EUR ročně.

2. Zbývající dostupné roční finanční zdroje se rozdělují mezi členské státy takto:

a) 30 % úměrně počtu osob, které patří do jedné z kategorií uvedených v čl. 6 písm. a), b) a e), přijatých během předchozích tří let;

b) 70 % úměrně počtu osob, které patří do jedné z kategorií uvedených v čl. 6 písm. c) a d), registrovaných během předchozích tří let.

Pro účely tohoto rozdělení se osoby uvedené v čl. 6 písm. e) nezohledňují v rámci kategorie uvedené v čl. 6 písm. a).

▼M2

3. Členské státy obdrží pevnou částku v souladu s odstavcem 3a za každou osobu, která byla znovuusídlena na základě jedné či více následujících priorit:

a) osoby ze země či regionu určeného k provádění regionálního programu ochrany;

▼M2

b) osoby z jedné či více následujících zranitelných skupin:

— ohrožené děti a ženy,

— nezletilé osoby bez doprovodu,

— osoby, které byly vystaveny násilí nebo mučení,

— osoby, jejichž vážný zdravotní stav může být vyřešen pouze, pokud jsou znovuusídleny,

— osoby, které potřebují být mimořádně či naléhavě znovuusídleny z důvodu právní nebo fyzické ochrany;

c) konkrétní společné priority Unie v oblasti znovuusídlování na rok 2013, které jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.

3a. Členské státy obdrží pevnou částku 4 000 EUR za každou osobu, která byla znovuusídlena na základě priorit uvedených v odstavci 3.

V níže uvedených případech se pevná částka navýší takto:

— 6 000 EUR za každou znovuusídlenou osobu v případě členských států, které obdrží z fondu pevnou částku na znovuusídlení poprvé,

— 5 000 EUR za každou znovuusídlenou osobu v případě členských států, které již v předchozích letech, kdy byl fond funkční, jednou obdržely z fondu pevnou částku na znovuusídlení.

4. V případě, že členský stát znovuusídlí osobu na základě více než jedné z priorit Unie v oblasti znovuusídlování uvedených v odstavci 3, obdrží za tuto osobu pevnou částku pouze jednou.

▼B

5. Referenčními hodnotami jsou nejaktuálnější statistické údaje zveřejněné Komisí (Eurostatem) na základě údajů poskytnutých členskými státy v souladu s právem Společenství.

Pokud členské státy nesdělí Komisi (Eurostatu) dotyčné statistické údaje, poskytnou co nejdříve prozatímní údaje.

Před přijetím těchto údajů za referenční hodnoty vyhodnotí Komise (Eurostat) kvalitu, srovnatelnost a úplnost těchto statistických informací v souladu s běžnými operačními postupy. Na žádost Komise (Eurostatu) jí členské státy k tomuto účelu poskytnou všechny nezbytné informace.

▼M2

6. Členské státy poskytnou Komisi do 1. května 2012 odhad počtu osob, které v průběhu nadcházejícího kalendářního roku znovuusídlí na základě priorit uvedených v odstavci 3, včetně rozpisu podle kategorií vyjmenovaných v uvedeném odstavci. Komise sdělí tuto informaci výboru uvedenému v článku 52.

7. O výsledcích a dopadu finanční pobídky ke znovuusídlovacím akcím na základě priorit uvedených v odstavci 3 podávají členské státy zprávu uvedenou v čl. 50 odst. 2 a Komise zprávu uvedenou v čl. 50 odst. 3.

▼B

Článek 14

Struktura financování

1. Finanční příspěvky fondu se poskytují ve formě grantů.

2. Akce podporované fondem musí být spolufinancovány z veřejných nebo soukromých zdrojů, musí být neziskové povahy a nesmějí být způsobilé pro financování z jiných zdrojů, na něž se vztahuje souhrnný rozpočet Evropské unie.

3. Rozpočtové prostředky fondu doplňují veřejné nebo rovnocenné výdaje přidělené členskými státy na opatření, na něž se vztahuje toto rozhodnutí.

4. Příspěvek Společenství na podporované projekty, pokud jde o akce prováděné v členských státech podle článku 3, nepřesáhne 50 % celkových nákladů na konkrétní akci.

Příspěvek Společenství se v případě projektů, které řeší konkrétní priority uvedené ve strategických pokynech zmíněných v článku 17, může zvýšit na 75 %.

V členských státech, na něž se vztahuje Fond soudržnosti, se příspěvek Společenství zvyšuje na 75 %.

5. V rámci provádění národních programů uvedených v kapitole IV vybírají členské státy projekty, které budou financovány, na základě těchto minimálních kritérií:

a) situace a potřeb v dotyčném členském státě;

b) efektivnosti nákladů, mimo jiné s ohledem na počet osob, jichž se projekt týká;

▼B

c) zkušenosti, odborných znalostí, spolehlivosti a finančního příspěvku organizace žádající o financování a všech partnerských organizací;

d) rozsahu, v němž projekt doplňuje jiné akce financované ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo v rámci národních programů.

6. Finanční pomoc Společenství na akce podporované fondem se zpravidla poskytuje po dobu nejvýše tří let, s výhradou pravidelných zpráv o pokroku.

7. Příspěvek Společenství k podpoře akcí prováděných podle čl. 3 odst. 4 nepřesáhne 15 % celkových ročních zdrojů přidělených každému členskému státu v souladu s článkem 13.

Článek 15

Technická pomoc z podnětu Komise

1. Z podnětu Komise nebo jejím jménem může fond financovat přípravná opatření, monitorovací opatření, opatření v oblasti správní a technické podpory a opatření v oblasti hodnocení, auditu a kontroly nezbytná pro provádění tohoto rozhodnutí, a to až do částky 500 000 EUR ročního přídělu fondu.

2. Tato opatření zahrnují

a) studie, hodnocení, odborné posudky a statistiky týkající se fungování fondu, včetně těch, které jsou obecné povahy;

b) informační opatření pro členské státy, konečné příjemce a širokou veřejnost, včetně informačních kampaní a společné databáze projektů financovaných z fondu;

c) instalaci, provoz a propojení počítačových systémů pro řízení, monitorování, kontrolu a hodnocení;

d) navržení společného rámce pro hodnocení a monitorování, jakož i systémů ukazatelů, které zohledňují i případné vnitrostátní ukazatele;

e) zdokonalování hodnotících metod a výměny informací o postupech v této oblasti;

f) informační a vzdělávací opatření pro orgány určené členskými státy v souladu s článkem 25, která doplňují úsilí členských států poskytovat poradenství svým orgánům v souladu s čl. 31 odst. 2.

Článek 16

Technická pomoc z podnětu členských států

1. Z podnětu členského státu lze u každého ročního programu z fondu financovat přípravná opatření, opatření týkající se řízení, monitorování, hodnocení, informovanosti a kontroly a také opatření k posílení administrativní kapacity pro provádění fondu.

▼B

2. Částka vyhrazená na technickou pomoc v rámci každého ročního programu nesmí překročit

a) v období 2008 až 2010 7 % celkového ročního spolufinancování přiděleného danému členskému státu, plus 30 000 EUR; a

b) v období 2011 až 2013 4 % celkového ročního spolufinancování přiděleného danému členskému státu, plus 30 000 EUR.

KAPITOLA IV

PROGRAMOVÁNÍ

Článek 17

Přijetí strategických pokynů

1. Komise přijme strategické pokyny vytyčující rámec působení fondu s přihlédnutím k pokroku při vypracovávání a provádění právních předpisů Společenství v oblasti azylové politiky i k orientačnímu rozdělení finančních zdrojů fondu pro období víceletého programu.

2. U každého cíle fondu prosazují strategické pokyny zejména priority Společenství zaměřené na podporu provádění společného evropského azylového systému.

3. Komise přijme strategické pokyny týkající se období víceletého programu do 31. července 2007.

4. Strategické pokyny se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 3. Po přijetí se připojí k tomuto rozhodnutí jako příloha.

Článek 18

Příprava a schvalování národních víceletých programů

1. Každý členský stát předloží na základě strategických pokynů uvedených v článku 17 návrh víceletého programu, který bude obsahovat tyto prvky:

a) popis současné situace v tomto členském státě, pokud jde o úpravu oblasti přijímání, azylového řízení, poradenství v oblasti dobrovolných návratů, integraci a znovuusídlení a přesunu osob uvedených v článku 6 z jiného členského státu, a také rozvoje, monitorování a hodnocení azylových politik;

b) analýzu potřeb v dotyčném členském státě, pokud jde o přijímání, azylové řízení, poradenství v oblasti dobrovolných návratů, integraci a znovuusídlení a přesun osob uvedených v článku 6 z jiného členského státu, a také rozvoje, monitorování a hodnocení azylových politik;

c) předložení vhodné strategie pro dosažení těchto cílů, priority přikládané jejich dosažení a popis akcí plánovaných pro provádění těchto priorit;

▼B

d) údaj o tom, zda je tato strategie slučitelná s jinými regionálními a celostátními nástroji a nástroji Společenství;

e) informace o prioritách a jejich konkrétních cílech. Tyto cíle se určí pomocí omezeného počtu ukazatelů s ohledem na zásadu proporcionality. Ukazatele musí umožňovat měření pokroku ve vztahu k výchozí situaci a účinnosti cílů při provádění priorit;

f) popis přístupu zvoleného pro provádění zásady partnerství stanovené v článku 11;

g) návrh finančního plánu, který pro každou prioritu a pro každý roční program stanoví navrhovaný finanční příspěvek fondu a celkovou částku veřejného nebo soukromého spolufinancování;

h) ustanovení, která zajistí zveřejnění víceletého programu.

2. Členské státy předloží svůj návrh víceletého programu Komisi do čtyř měsíců poté, co Komise předloží strategické pokyny pro dané období.

3. Za účelem schválení návrhu víceletého programu Komise posoudí

a) soulad návrhu víceletého programu s cíli fondu a strategickými pokyny uvedenými v článku 17;

b) význam zamýšlených akcí uvedených v návrhu víceletého programu vzhledem k navržené strategii;

c) soulad řídicích a kontrolních systémů zavedených členským státem k zajištění působení fondu s tímto rozhodnutím;

d) soulad návrhu víceletého programu s právem Společenství, zejména s těmi předpisy, jejichž záměrem je zabezpečit volný pohyb osob, ve spojení s přímo souvisejícími doprovodnými opatřeními týkajícími se kontrol na vnějších hranicích, azylu a přistěhovalectví.

4. Pokud se Komise domnívá, že návrh víceletého programu není v souladu se strategickými pokyny nebo s ustanoveními tohoto rozhodnutí týkajícími se řídicích a kontrolních systémů nebo s právem Společenství, vyzve dotyčný členský stát, aby poskytl veškeré nezbytné dodatečné informace a případně aby návrh víceletého programu odpovídajícím způsobem přepracoval.

5. Komise schválí postupem podle čl. 52 odst. 2 každý víceletý program do tří měsíců po jeho formálním předložení.

▼B

Článek 19

Přepracování víceletých programů

1. Z podnětu dotyčného členského státu nebo Komise se víceletý program přezkoumá a v případě potřeby pro zbytek programového období přepracuje tak, aby byly lépe nebo jiným způsobem zohledněny priority Společenství. Víceleté programy mohou být přezkoumány s ohledem na hodnocení nebo v případě potíží s prováděním.

2. Komise přijme rozhodnutí o přepracování víceletého programu co nejdříve po formálním podání žádosti dotyčným členským státem. Přepracování víceletého programu se provádí postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 20

Roční programy

1. Víceleté programy schválené Komisí se provádějí prostřednictvím ročních programů.

2. Do 1. července každého roku poskytne Komise členským státům odhad částek, které jim budou na následující rok přiděleny z celkových rozpočtových prostředků přidělených v ročním rozpočtovém procesu, vypočtených podle článku 13.

3. Do 1. listopadu každého roku předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na následující rok, který je vypracován v souladu s víceletým programem a který obsahuje tyto informace:

a) obecná pravidla pro výběr projektů, které mají být financovány v rámci ročního programu;

b) popis akcí, které mají být podporovány v rámci ročního programu;

c) navrhované finanční rozdělení příspěvku fondu mezi jednotlivé akce programu a uvedení částky požadované k pokrytí technické pomoci podle článku 16 pro účely provádění ročního programu.

4. Odchylně od odstavce 3 předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na rok 2008 do 1. března 2008.

5. Při posuzování návrhu ročního programu členského státu přihlíží Komise ke konečné částce rozpočtových prostředků přidělených fondu v rozpočtovém procesu.

Do jednoho měsíce od formálního předložení návrhu ročního programu uvědomí Komise dotyčný členský stát, zda jej může schválit. Není-li návrh ročního programu v souladu s víceletým programem, vyzve Komise tento členský stát, aby poskytl všechny nezbytné informace a případně aby návrh ročního programu odpovídajícím způsobem přepracoval.

▼B

Komise přijme rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, do 1. března daného roku. V rozhodnutí uvede částku přidělenou dotyčnému členskému státu a období, po které je výdaj způsobilý.

6. Aby se zohlednily řádně odůvodněné mimořádné situace, které nebyly předvídány v době schvalování ročního programu a které vyžadují naléhavý zásah, může členský stát přehodnotit až 10 % finančního rozdělení příspěvku z fondu mezi jednotlivé akce uvedené v ročním programu nebo přidělit až 10 % tohoto rozdělení na jiné akce v souladu s tímto rozhodnutím. Tento členský stát uvědomí Komisi o přepracovaném ročním programu.

Článek 21

Zvláštní ustanovení o mimořádných opatřeních

1. Členské státy poskytnou Komisi prohlášení o svých potřebách a plán provádění mimořádných opatření podle článku 5, včetně popisu plánovaných opatření a subjektů odpovědných za jejich provádění.

2. Členský stát žádající o pomoc z fondu za účelem řešení naléhavé situace popsané v čl. 5 odst. 2 podá Komisi žádost, v níž budou uvedeny všechny významné informace včetně

a) podrobného popisu stávající situace, zejména ohledně počtu příjezdů osob, dopadů na přijímací kapacitu a azylový systém nebo infrastrukturu a naléhavé potřeby, a také podložené předpovědi možného vývoje situace v krátkodobém výhledu;

b) odůvodnění výjimečnosti situace, které je podloženo například aktuálními statistickými a jinými údaji o přílivu osob na konkrétních místech dotyčné hranice;

c) podrobného popisu předpokládaných mimořádných opatření, jejich rozsah, povaha a dotčení partneři;

d) rozdělení odhadovaných nákladů na předpokládaná opatření.

Komise rozhodne, zda jsou podmínky pro poskytnutí finanční pomoci na mimořádná opatření z fondu splněny a jaká částka finanční pomoci má být poskytnuta na základě výše uvedených informací a všech dalších významných informací, které má k dispozici. Komise o uvedeném rozhodnutí uvědomí ostatní členské státy.

3. Finanční pomoc z fondu na mimořádná opatření podle článku 5 je omezena na dobu šesti měsíců a nepřesáhne 80 % nákladů každého opatření.

▼B

4. V případě uplatnění mechanismu dočasné ochrany uvedeného v čl. 5 odst. 1 se dostupné zdroje rozdělí mezi členské státy podle počtu osob požívajících dočasnou ochranu v každém členském státě v souladu s čl. 5 odst. 1.

Článek 22

Přezkum víceletého programu v polovině období

1. Komise přezkoumá strategické pokyny a případně do 31. března 2010 přijme přepracované strategické pokyny na období 2011 až 2013.

2. Pokud budou přepracované strategické pokyny přijaty, přezkoumá každý členský stát svůj víceletý program a případně jej přepracuje.

3. Pravidla stanovená v článku 18 pro přípravu a schvalování národních víceletých programů se obdobně použijí i na přípravu a schvalování přepracovaných víceletých programů.

4. Přepracované strategické pokyny se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 3.

KAPITOLA V

ŘÍDICÍ A KONTROLNÍ SYSTÉMY

Článek 23

Provádění

Komise odpovídá za provádění tohoto rozhodnutí a přijímá k tomuto účelu nezbytná prováděcí pravidla.

Článek 24

Obecné zásady řídicích a kontrolních systémů

Řídicí a kontrolní systémy víceletých programů zavedené členskými státy zajišťují

a) vymezení funkcí subjektů zapojených do řízení a kontroly a rozdělení funkcí uvnitř každého subjektu;

b) dodržování zásady oddělení funkcí uvnitř těchto subjektů a mezi nimi;

c) přiměřené zdroje pro každý subjekt, aby mohl vykonávat funkce, které mu byly přiděleny, po celé období provádění akcí spolufinancovaných fondem;

d) postupy pro zajištění správnosti a řádnosti výdajů vykazovaných v rámci ročních programů;

e) spolehlivé účetní a monitorovací systémy a systémy finančního výkaznictví v elektronické podobě;

f) systém podávání zpráv a monitorování, pokud odpovědný subjekt pověří výkonem úkolů jiný subjekt;

▼B

g) příručky obsahující postupy pro plnění uvedených funkcí;

h) opatření pro audit fungování systému;

i) systémy a postupy pro zabezpečení náležité pomůcky pro audit se zaměřením na finanční toky;

j) postupy podávání zpráv a monitorování pro nesrovnalosti a zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek.

Článek 25

Určení orgánů

1. Pro provádění svého víceletého programu a ročních programů určí členský stát

a) odpovědný orgán: funkční orgán dotyčného členského státu, vnitrostátní orgán veřejné moci či veřejný subjekt určený dotyčným členským státem nebo subjekt podléhající soukromému právu členského státu a pověřený veřejnou službou, který odpovídá za řízení víceletého programu a ročních programů podporovaných fondem a který zajišťuje veškerou komunikaci s Komisí;

b) certifikační orgán: vnitrostátní orgán veřejné moci nebo veřejný subjekt nebo fyzickou osobu zastupující tento orgán nebo subjekt, které členský stát pověří certifikací prohlášení o výdajích před jejich předložením Komisi;

c) auditní orgán: vnitrostátní orgán veřejné moci nebo veřejný subjekt funkčně nezávislý na odpovědném orgánu a certifikačním orgánu, určený členským státem a odpovědný za ověřování účinného fungování řídicího a kontrolního systému;

d) případně pověřený orgán.

2. Členský stát stanoví pravidla upravující jeho vztahy s orgány uvedenými v odstavci 1 a jejich vztahy s Komisí.

3. S výhradou čl. 24 písm. b) mohou být některé nebo všechny orgány uvedené v odstavci 1 tohoto článku součástí téhož subjektu.

4. Prováděcí pravidla k článkům 26 až 30 přijímá Komise postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 26

Odpovědný orgán

1. Odpovědný orgán musí splňovat tyto minimální podmínky:

a) mít právní subjektivitu, kromě případů, kdy je funkčním orgánem členského státu;

b) mít infrastrukturu potřebnou pro snadnou komunikaci se širokým okruhem uživatelů, s odpovědnými subjekty v ostatních členských státech a s Komisí;

▼B

c) pracovat ve správním rámci, který umožňuje řádné plnění jeho úkolů a zabraňuje jakémukoli střetu zájmů;

d) být schopen uplatňovat pravidla Společenství týkající se řízení fondu;

e) mít finanční a řídicí kapacity úměrné objemu finančních prostředků Společenství, k jejichž správě bude vyzván;

f) mít k dispozici zaměstnance s odpovídající odbornou kvalifikací pro administrativní práci v mezinárodním prostředí.

2. Členský stát poskytuje odpovědnému orgánu přiměřené finanční prostředky, aby mohl pokračovat v řádném plnění svých úkolů po celé období 2008 až 2013.

3. Komise může pomáhat členským státům při odborném vzdělávání zaměstnanců, zejména pokud jde o správné uplatňování kapitol V až IX .

Článek 27

Úkoly odpovědného orgánu

1. Odpovědný orgán odpovídá za řízení a provádění víceletého programu v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

Odpovědný orgán zejména

a) konzultuje s partnery v souladu s článkem 11;

b) předkládá Komisi návrhy na víceleté a roční programy uvedené v článcích 18 a 20;

c) případně pořádá a vyhlašuje nabídková řízení a výzvy k podávání návrhů;

d) pořádá výběr projektů ke spolufinancování v rámci fondu v souladu s kritériii stanovenými v čl. 14 odst. 5;

e) přijímá platby od Komise a vyplácí je konečným příjemcům;

f) zajišťuje soulad a doplňkovost mezi spolufinancováním z fondu a z jiných příslušných finančních nástrojů členských států a Společenství;

g) monitoruje dodávání či poskytování spolufinancovaných produktů a služeb a kontroluje skutečné vynaložení vykázaných výdajů na akce a jejich soulad s pravidly Společenství a vnitrostátními pravidly;

h) zajišťuje existenci systému elektronického zaznamenávání a ukládání účetních záznamů pro každou akci v rámci ročních programů a shromažďování údajů o provádění akcí nezbytných pro finanční řízení, monitorování, kontrolu a hodnocení;

▼B

i) zajišťuje, aby koneční příjemci a jiné subjekty zapojené do provádění akcí spolufinancovaných fondem vedli buď oddělený účetní systém, nebo odpovídající účetní kód pro všechny operace související s akcí, aniž tím jsou dotčena vnitrostátní účetní pravidla;

j) zajišťuje, aby hodnocení fondu podle článku 49 probíhala ve lhůtách stanovených v čl. 50 odst. 2 a aby splňovala normy kvality dohodnuté mezi Komisí a členským státem;

k) zavádí postupy pro zajištění toho, aby byly všechny doklady týkající se výdajů a auditů požadované pro zajištění náležité pomůcky pro audit se zaměřením na finanční toky uchovávány v souladu s požadavky článku 43;

l) zajišťuje, aby auditní orgán obdržel pro účely provádění auditu podle čl. 30 odst. 1 veškeré potřebné informace o používaných řídicích postupech a o projektech spolufinancovaných fondem;

m) zajišťuje, aby certifikační orgán obdržel pro účely certifikace veškeré potřebné informace o postupech a ověřeních prováděných v souvislosti s výdaji;

n) vypracovává a předkládá Komisi zprávy o pokroku a závěrečné zprávy o provádění ročních programů, prohlášení o výdajích certifikovaná certifikačním orgánem a žádosti o platby nebo případně prohlášení o splatné úhradě;

o) poskytuje informace a poradenské služby a šíří výsledky podporovaných akcí;

p) spolupracuje s Komisí a odpovědnými orgány v ostatních členských státech;

q) ověřuje provádění pokynů uvedených v čl. 33 odst. 6 konečnými příjemci.

2. Řídicí činnosti odpovědného orgánu mohou být, pokud jde o projekty prováděné v členských státech, financovány podle ustanovení článku 16 o technické pomoci.

Článek 28

Přenesení úkolů odpovědným orgánem

1. Jsou-li všechny nebo některé úkoly odpovědného orgánu přeneseny na pověřený orgán, vymezí odpovědný orgán rozsah přenesených úkolů a stanoví podrobné postupy pro provádění přenesených úkolů, které jsou v souladu s podmínkami stanovenými v článku 26.

2. V rámci těchto postupů jsou odpovědnému orgánu poskytovány pravidelné informace o účinném plnění přenesených úkolů a popis použitých prostředků.

▼B

Článek 29

Certifikační orgán

1. Certifikační orgán

a) osvědčuje, že

i) prohlášení o výdajích je přesné, vychází ze spolehlivých účetních systémů a je založeno na ověřitelných podkladech,

ii) vykázané výdaje jsou v souladu s platnými pravidly Společenství a vnitrostátními pravidly a byly vynaloženy na akce vybrané podle kritérií platných pro daný program, která jsou v souladu s pravidly Společenství a vnitrostátními pravidly;

b) zajišťuje, aby pro účely certifikace obdržel od odpovědného orgánu náležité informace o postupech a ověřeních prováděných v souvislosti s výdaji uvedenými v prohlášeních o výdajích;

c) pro účely certifikace zohledňuje výsledky všech auditů provedených auditním orgánem nebo z jeho pověření;

d) vede v elektronické podobě účetní záznamy o výdajích vykázaných Komisi;

e) ověřuje zpětné získávání všech finančních prostředků Společenství, které se v důsledku zjištěných nesrovnalostí považují za neoprávněně vyplacené, případně i s úroky;

f) vede záznamy o částkách, které mají být získány zpět, a o zpět získaných částkách v rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie, pokud možno formou odpočtu z příštího prohlášení o výdajích.

2. Činnosti certifikačního orgánu týkající se projektů prováděných v členských státech mohou být financovány podle ustanovení článku 16 o technické pomoci, za předpokladu respektování výsadních pravomocí tohoto orgánu podle článku 25.

Článek 30

Auditní orgán

1. Auditní orgán

a) zajišťuje provádění auditů za účelem ověření účinného fungování řídicího a kontrolního systému;

b) zajišťuje provádění auditů akcí na základě vhodného vzorku pro ověření vykázaných výdajů; vzorek musí představovat alespoň 10 % celkových způsobilých výdajů na každý roční program;

c) předkládá Komisi do šesti měsíců po schválení víceletého programu auditní strategii zahrnující subjekty, které budou provádět audity podle písmen a) a b), zajišťující provedení auditů u hlavních příjemců spolufinancování z fondu a rovnoměrné rozložení auditů na celé programové období.

▼B

2. Pokud je určený auditní orgán podle tohoto rozhodnutí též určeným auditním orgánem podle rozhodnutí č. 574/2007/ES, č. 575/2007/ES a 2007/.../ES nebo pokud se pro dva nebo více těchto fondů použijí společné systémy, může být předložena jednotná kombinovaná auditní strategie podle odst. 1 písm. c).

3. Auditní orgán vypracovává pro každý roční program návrh zprávy, jehož součástí je

a) výroční auditní zpráva obsahující výsledky auditů ročního programu prováděných v souladu s auditní strategií a uvádějící všechny nedostatky odhalené v řídicích a kontrolních systémech programu;

b) stanovisko, vypracované na základě kontrol a auditů provedených z pověření auditního orgánu, k tomu, zda fungování řídicího a kontrolního systému poskytuje přiměřenou záruku, že prohlášení o výdajích předložené Komisi jsou správná a že uskutečněné operace jsou legální a správné;

c) prohlášení, v němž vyhodnotí platnost žádosti o platbu nebo prohlášení o splatné úhradě konečného zůstatku a legalitu a správnost dotyčných výdajů.

4. Auditní orgán zajišťuje, aby byly při auditní činnosti zohledňovány mezinárodně uznávané auditorské standardy.

5. Audit projektů prováděných v členských státech může být financován podle ustanovení článku 16 o technické pomoci, za předpokladu respektování výsadních pravomocí auditního orgánu podle článku 25.

KAPITOLA VI

POVINNOSTI A KONTROLY

Článek 31

Povinnosti členských států

1. Členské státy odpovídají za zajištění řádného finančního řízení víceletých a ročních programů a za legalitu a správnost uskutečněných operací.

2. Členské státy zajišťují, aby odpovědné orgány a všechny pověřené orgány, certifikační orgány, auditní orgány a veškeré další dotčené subjekty obdržely náležité pokyny k zavádění řídicích a kontrolních systémů podle článků 24 až 30, čímž se zajistí účinné a správné využití finančních prostředků poskytnutých Společenstvím.

3. Členské státy předcházejí nesrovnalostem, odhalují je a napravují. Oznamují tyto nesrovnalosti Komisi a informují ji o vývoji správních a soudních řízení.

Nelze-li částky neoprávněně vyplacené konečnému příjemci získat zpět, odpovídá za uhrazení nevymožených částek zpět do souhrnného rozpočtu Evropské unie dotyčný členský stát, pokud se prokáže, že ztráta byla způsobena jeho pochybením nebo nedbalostí.

▼B

4. Za finanční kontrolu akcí odpovídají v prvé řadě členské státy, jež také zajišťují, aby byly řídicí a kontrolní systémy a audity prováděny způsobem, který zaručuje řádné a účinné využití finančních prostředků Společenství. Členské státy poskytují Komisi popis těchto systémů.

5. Prováděcí pravidla k odstavcům 1 až 4 se přijímají postupem podle čl. 52 odst. 2.

Článek 32

Řídicí a kontrolní systémy

1. Předtím, než Komise postupem podle čl. 52 odst. 2 schválí víceletý program, zajistí členské státy zavedení řídicích a kontrolních systémů podle článků 24 až 30. Odpovídají za zajištění účinného fungování těchto systémů po celé programové období.

2. Společně se svým návrhem víceletého programu předloží členské státy Komisi popis organizace a postupů odpovědných orgánů, pověřených orgánů a certifikačních orgánů, jakož i systémů interního auditu používaných v těchto orgánech a subjektech, auditního orgánu a veškerých dalších subjektů provádějících audit z jeho pověření.

3. Komise přezkoumá uplatňování tohoto ustanovení v souvislosti s přípravou zprávy uvedené v čl. 50 odst. 3.

Článek 33

Povinnosti Komise

1. Komise se postupem podle článku 32 přesvědčí o tom, zda členské státy zavedly řídicí a kontrolní systémy, které jsou v souladu s články 24 až 30, a na základě výročních auditních zpráv a svých vlastních auditů o tom, zda tyto systémy během programového období účinně fungují.

2. Aniž jsou dotčeny audity prováděné členskými státy, mohou úředníci nebo pověření zástupci Komise za účelem ověření účinného fungování řídicích a kontrolních systémů provádět kontroly na místě, které mohou zahrnovat audity akcí obsažených v ročních programech, musí je však oznámit nejméně tři pracovní dny předem. Těchto auditů se mohou účastnit úředníci dotyčného členského státu nebo jím pověření zástupci.

3. Komise může požadovat, aby členský stát provedl kontroly na místě za účelem ověření správného fungování systémů nebo správnosti jedné nebo více operací. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci nebo pověření zástupci Komise.

4. Komise ve spolupráci s členskými státy zajišťuje náležité poskytování informací o akcích podporovaných fondem, jejich propagaci a následné činnosti.

▼B

5. Komise ve spolupráci s členskými státy zajišťuje soulad a doplňkovost akcí s jinými souvisejícími politikami, nástroji a iniciativami Společenství.

6. Komise stanoví pokyny zajišťující viditelnost financování poskytovaného podle tohoto rozhodnutí.

Článek 34

Spolupráce s auditními orgány členských států

1. Komise spolupracuje s auditními orgány za účelem koordinace jejich plánů a metod auditu a neprodleně si s nimi vyměňuje výsledky auditů řídicích a kontrolních systémů s cílem co nejlépe využít kontrolních prostředků a zabránit neodůvodněnému zdvojování činností.

Komise podá své připomínky k auditní strategii předložené podle článku 30 do tří měsíců od jejího obdržení.

2. Při stanovení své auditní strategie určí Komise roční programy, které na základě svých stávajících znalostí řídicích a kontrolních systémů považuje za uspokojivé.

U těchto programů může Komise dospět k závěru, že se může spolehnout především na důkazy z auditu poskytnuté členskými státy a že své vlastní kontroly na místě bude provádět, pouze pokud existují důkazy o možných nedostatcích v systémech.

KAPITOLA VII

FINANČNÍ ŘÍZENÍ

Článek 35

Způsobilost – prohlášení o výdajích

1. Všechna prohlášení o výdajích uvádějí výši výdajů vynaložených konečnými příjemci při provádění akcí a odpovídající příspěvek z veřejných nebo soukromých prostředků.

2. Výdaje musí odpovídat platbám, které koneční příjemci provedli. Musí být doloženy přijatými fakturami nebo účetními doklady, které mají rovnocennou průkaznost.

3. Výdaje lze považovat za způsobilé pro podporu z fondu, pouze pokud byly skutečně zaplaceny nejdříve 1. ledna roku uvedeného v rozhodnutí o financování podle čl. 20 odst. 5 třetího pododstavce, kterým se schvaluje roční program. Spolufinancované akce nesmějí být dokončeny před počátečním dnem způsobilosti.

4. Pravidla pro způsobilost výdajů v rámci provádění akcí spolufinancovaných fondem v členských státech podle článku 3 se přijímají postupem podle čl. 52 odst. 2.

▼M2

5. Pevná částka za každou znovuusídlenou osobu přidělená členskému státu bude poskytnuta formou paušální částky za každou osobu, která byla skutečně znovuusídlena.

▼B

Článek 36

Úplnost platby konečným příjemcům

Členské státy se přesvědčí, že odpovědný orgán zajišťuje, aby koneční příjemci obdrželi celkovou částku příspěvku z veřejných prostředků co nejrychleji. Žádné částky se neodečítají ani nezadržují a nejsou vymáhány žádné další zvláštní či jiné poplatky s rovnocenným účinkem, které by snížily tyto částky pro konečné příjemce, pokud koneční příjemci splní všechny požadavky na způsobilost akcí a výdajů.

Článek 37

Používání eura

1. Částky uváděné v návrzích víceletých a ročních programů členských států podle článků 18 a 20, v certifikovaných prohlášeních o výdajích a v žádostech o platby podle čl. 27 odst. 1 písm. n) a výdaje uváděné ve zprávě o pokroku při provádění ročního programu podle čl. 39 odst. 4 a v závěrečné zprávě o provádění ročního programu podle článku 51 se vyjadřují v eurech.

2. Rozhodnutí Komise o financování podle čl. 20 odst. 5 třetího pododstavce, kterými se schvalují roční programy členských států, jakož i závazky Komise a platby Komise se vyjadřují a provádějí v eurech.

3. Členské státy, které ke dni podání žádosti o platbu nepřijaly euro jako svou měnu, přepočítají na eura výši výdajů uskutečněných v národní měně. Tato částka se přepočítává na eura s použitím měsíčního účetního směnného kurzu Komise platného v měsíci, v němž výdaj zaúčtuje odpovědný orgán daného programu. Tento kurz Komise elektronicky zveřejňuje každý měsíc.

4. Jestliže se euro stane měnou členského státu, použije se postup pro přepočet uvedený v odstavci 3 nadále na veškeré výdaje zaúčtované certifikačním orgánem přede dnem vstupu pevného přepočítacího koeficientu mezi národní měnou a eurem v platnost.

Článek 38

Závazky

Rozpočtové závazky Společenství se přijímají každoročně na základě rozhodnutí Komise o financování podle čl. 20 odst. 5 třetího pododstavce, kterým se schvaluje roční program.

Článek 39

Platby – předběžné platby

1. Platby příspěvků z fondu provádí Komise v souladu s rozpočtovými závazky.

2. Platby se provádějí v podobě předběžných plateb a platby zůstatku. Vyplácejí se odpovědnému orgánu určenému členským státem.

▼B

3. První předběžná platba ve výši 50 % částky přidělené v rozhodnutí Komise o financování, kterým se schvaluje roční program, je členskému státu vyplacena do šedesáti dnů od přijetí uvedeného rozhodnutí.

4. Druhá předběžná platba se uskuteční nejpozději tři měsíce poté, co Komise schválí, a to do dvou měsíců od formálního podání žádosti členského státu o platbu, zprávu o pokroku při provádění ročního programu a certifikované prohlášení o výdajích sestavené podle čl. 29 odst. 1 písm. a) a článku 35 týkající se alespoň 60 % částky první platby.

Výše druhé předběžné platby provedené Komisí nepřesáhne 50 % celkové částky přidělené na základě rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, a v případě, že členský stát přidělí na vnitrostátní úrovni na závazky částku nižší, než je částka uvedená v rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, nepřesáhne zůstatek finančních prostředků Společenství skutečně přidělených členským státem na závazky pro vybrané projekty v rámci ročního programu po odečtení první předběžné platby.

5. Veškeré úroky z předběžných plateb se přidělují na daný roční program, pokládají se za zdroj daného členského státu v podobě příspěvku z veřejných zdrojů tohoto členského státu a vykazují se Komisi při předložení prohlášení o výdajích v souvislosti se závěrečnou zprávou o provádění dotyčného ročního programu.

6. Částky vyplacené jako předběžné platby se zúčtují při uzavření ročního programu.

Článek 40

Platba zůstatku

1. Komise vyplatí zůstatek, pokud do devíti měsíců od termínu způsobilosti pro výdaje stanoveného v rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, obdrží tyto doklady:

a) certifikované prohlášení o výdajích náležitě vyhotovené podle čl. 29 odst. 1 písm. a) a článku 35 a žádost o platbu zůstatku nebo prohlášení o splatné úhradě;

b) závěrečnou zprávu o provádění ročního programu podle článku 51;

c) výroční auditní zprávu, stanovisko a prohlášení podle čl. 30 odst. 3.

Platba zůstatku podléhá schválení závěrečné zprávy o provádění ročního programu a prohlášení, v němž se vyhodnotí platnost žádosti o platbu zůstatku.

▼B

2. Neposkytne-li odpovědný orgán požadované doklady uvedené v odstavci 1 ve stanovené lhůtě a v přijatelném formátu, zruší Komise všechny části rozpočtového závazku daného ročního programu, které nebyly využity pro předběžné platby.

3. Postup automatického zrušení vymezený v odstavci 2 se pro částky dotyčných projektů pozastaví, pokud v okamžiku předložení dokladů uvedených v odstavci 1 probíhá v členském státě soudní řízení nebo správní řízení o opravném prostředku s odkladným účinkem. Členský stát uvede v předložené závěrečné zprávě podrobné informace o těchto projektech a každých šest měsíců zasílá zprávy o pokroku dosaženém u těchto projektů. Do tří měsíců po ukončení soudního řízení nebo správního řízení o opravném prostředku předloží členský stát doklady o dotčených projektech požadované v odstavci 1.

4. Devítiměsíční lhůta uvedená v odstavci 1 se staví, přijme-li Komise rozhodnutí o pozastavení plateb spolufinancování pro daný roční program v souladu s článkem 42. Tato lhůta začíná opět běžet ode dne, kdy je rozhodnutí Komise podle čl. 42 odst. 3 oznámeno dotyčnému členskému státu.

5. Aniž je dotčen článek 41, uvědomí Komise do šesti měsíců od obdržení dokladů uvedených v odstavci 1 tohoto článku členský stát o částce výdajů, která se uznává k tíži fondu, a o všech finančních opravách, které vyplývají z rozdílu mezi vykázanými a uznanými výdaji. Členský stát má tři měsíce na předložení svých připomínek.

6. Do tří měsíců od obdržení připomínek členského státu rozhodne Komise o částce výdajů uznané k tíži fondu a získá zpět zůstatek vyplývající z rozdílu mezi konečnými uznanými výdaji a částkami, které již byly tomuto členskému státu vyplaceny.

7. V závislosti na dostupných finančních prostředcích Komise vyplatí zůstatek do šedesáti dnů ode dne, kdy obdrží doklady uvedené v odstavci 1. Zůstatek rozpočtového závazku se zrušuje do šesti měsíců po platbě.

Článek 41

Zadržení plateb

1. Pověřená schvalující osoba ve smyslu finančního nařízení zadrží platbu na dobu nejvýše šesti měsíců, pokud

a) zpráva auditorského subjektu členského státu nebo Společenství obsahuje důkazy o možných významných nedostatcích ve fungování řídicích a kontrolních systémů;

b) pověřená schvalující osoba musí provést dodatečná ověření poté, co obdrží informaci, která ji upozorní na skutečnost, že určitý výdaj v certifikovaném prohlášení o výdajích je spojen se závažnou nesrovnalostí, která nebyla napravena.

▼B

2. Členský stát a odpovědný orgán jsou neprodleně uvědomeny o důvodech zadržení platby. Platba se zadrží, dokud členský stát nepřijme nezbytná opatření.

Článek 42

Pozastavení plateb

1. Komise může pozastavit veškeré předběžné platby a platby zůstatku nebo jejich část, pokud

a) v řídicím a kontrolním systému programu existují závažné nedostatky, které ovlivňují spolehlivost postupu certifikace plateb a ke kterým nebyla přijata nápravná opatření; nebo

b) určitý výdaj v certifikovaném prohlášení o výdajích je spojen se závažnou nesrovnalostí, která nebyla napravena; nebo

c) členský stát nesplnil své povinnosti podle článků 31 a 32.

2. Komise může rozhodnout o pozastavení předběžných plateb a plateb zůstatku poté, co dá členskému státu možnost předložit do tří měsíců připomínky.

3. Komise ukončí pozastavení předběžných plateb a plateb zůstatku, pokud dospěje k názoru, že členský stát přijal nezbytná opatření, která umožňují pozastavení zrušit.

4. Pokud členský stát nezbytná opatření nepřijme, může Komise rozhodnout o zrušení celého příspěvku Společenství na roční program nebo jeho části v souladu s článkem 46.

Článek 43

Uchovávání dokladů

Aniž jsou dotčena pravidla upravující státní podporu podle článku 87 Smlouvy, zajišťuje odpovědný orgán, aby byly veškeré podklady k výdajům a auditům týkajícím se dotyčných programů uchovávány k dispozici Komisi a Účetnímu dvoru po dobu pěti let po uzavření programů podle čl. 40 odst. 1.

Běh této lhůty se staví buď v případě soudního řízení, nebo na řádně odůvodněnou žádost Komise.

Doklady se uchovávají v podobě originálů nebo jejich ověřených kopií na běžně přijímaných nosičích dat.

KAPITOLA VIII

FINANČNÍ OPRAVY

Článek 44

Finanční opravy prováděné členskými státy

1. Za vyšetřování nesrovnalostí odpovídají v prvé řadě členské státy, které jednají na základě důkazů o jakékoli významné změně ovlivňující povahu nebo podmínky provádění nebo kontroly programů a provádějí vyžadované finanční opravy.

▼B

2. Členské státy provádějí finanční opravy vyžadované v souvislosti s jednotlivými nebo systémovými nesrovnalostmi zjištěnými u akcí nebo ročních programů.

Opravy prováděné členskými státy spočívají ve zrušení a případně zpětného získání celého příspěvku Společenství nebo jeho části. V případě, že částka není vrácena ve lhůtě stanovené dotčeným členským státem, se přičítá úrok z prodlení ve výši stanovené v čl. 47 odst. 2. Členské státy berou v úvahu povahu a závažnost nesrovnalostí a finanční ztrátu, která fondu vznikla.

3. V případě systémových nesrovnalostí rozšíří dotčený členský stát svá šetření na všechny operace, které by mohly být dotčeny.

4. Členské státy zahrnou do závěrečné zprávy o provádění ročního programu uvedené v článku 51 seznam řízení o zrušení plateb zahájených ve prospěch daného ročního programu.

Článek 45

Účetní audit a finanční opravy prováděné Komisí

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci Účetního dvora a kontroly prováděné členskými státy v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy, mohou úředníci nebo pověření zástupci Komise provádět kontroly na místě, včetně namátkových kontrol týkajících se akcí financovaných fondem a řídicích a kontrolních systémů, musí je však oznámit nejméně tři pracovní dny předem. Komise uvědomí dotyčný členský stát s cílem získat veškerou nezbytnou pomoc. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci dotyčného členského státu nebo jím pověření zástupci.

Komise může požádat dotyčný členský stát, aby za účelem ověření správnosti jedné nebo více operací provedl kontrolu na místě. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci nebo pověření zástupci Komise.

2. Dospěje-li Komise po dokončení nezbytných ověření k závěru, že členský stát neplní své povinnosti podle článku 31, pozastaví předběžné platby nebo platbu zůstatku podle článku 42.

Článek 46

Kritéria pro opravy

1. Komise může provést finanční opravy zrušením celého příspěvku Společenství na roční program nebo jeho části, jestliže po provedení nezbytných šetření dojde k závěru, že

a) v řídicím a kontrolním systému programu se vyskytují závažné nedostatky, které ohrožují příspěvek Společenství již vyplacený na program;

▼B

b) výdaje obsažené v certifikovaném prohlášení o výdajích nejsou správné a nebyly členským státem opraveny před zahájením opravného řízení podle tohoto odstavce;

c) členský stát nedodržel před zahájením opravného řízení podle tohoto odstavce své povinnosti podle článku 31.

Komise rozhodne po zvážení všech připomínek ze strany členského státu.

2. Komise při svých finančních opravách vychází z jednotlivých zjištěných případů nesrovnalostí, přičemž přihlíží k systémové povaze nesrovnalostí, aby určila, zda použít paušální opravu nebo opravu extrapolací. Jestliže se nesrovnalost vztahuje k prohlášení o výdajích, k němuž předtím auditní orgán poskytl přiměřenou záruku podle čl. 30 odst. 3 písm. b), předpokládá se, že se jedná o systémový problém vedoucí k použití paušální opravy nebo opravy extrapolací, pokud členský stát do tří měsíců neprokáže opak.

3. Komise při rozhodování o výši opravy zohledňuje závažnost nesrovnalosti a rozsah a finanční následky nedostatků zjištěných u daného ročního programu.

4. Jestliže Komise zakládá své stanovisko na skutečnostech zjištěných jinými auditory než auditory svých vlastních útvarů, vypracuje po posouzení opatření přijatých dotyčným členským státem podle článku 32, zpráv o oznámených nesrovnalostech a případných odpovědí členského státu vlastní závěry o finančních důsledcích.

Článek 47

Vrácení platby

1. Každá částka, která má být vrácena do souhrnného rozpočtu Evropské unie, se uhrazuje přede dnem splatnosti uvedeným v příkazu k úhradě vydaném v souladu s článkem 72 finančního nařízení. Tímto dnem splatnosti je poslední den druhého měsíce následujícího po vydání příkazu.

2. Každé prodlení při navracení částky má za následek vznik nároku na úrok z prodlení ode dne splatnosti až do dne uskutečnění platby. Sazba tohoto úroku z prodlení se rovná sazbě používané Evropskou centrální bankou při jejích hlavních refinančních operacích, která byla zveřejněna v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a je platná k prvnímu kalendářnímu dni měsíce, do kterého spadá den splatnosti, zvýšené o tři a půl procentního bodu.

▼B

Článek 48

Povinnosti členských států

Finanční opravou Komise není dotčena povinnost členského státu získávat zpět vyplacené částky podle článku 44.

KAPITOLA IX

MONITOROVÁNÍ, HODNOCENÍ A ZPRÁVY

Článek 49

Monitorování a hodnocení

1. Komise ve spolupráci s členskými státy fond pravidelně monitoruje.

2. Komise v partnerství s členskými státy fond hodnotí v souvislosti s přípravou zpráv podle čl. 50 odst. 3, aby posoudila vhodnost, účinnost a dopad akcí s ohledem na obecný cíl uvedený v článku 2.

3. Komise též posuzuje doplňkovost akcí prováděných v rámci fondu s akcemi prováděnými v rámci dalších politik, nástrojů a iniciativ Společenství v dané oblasti.

Článek 50

Povinnost podávat zprávy

1. V každém členském státě přijme odpovědný orgán opatření nezbytná pro zajištění monitorování a hodnocení projektů.

Dohody a smlouvy, které tento orgán uzavírá s organizacemi odpovědnými za provádění akcí, proto obsahují ustanovení o povinnosti předkládat pravidelné a podrobné zprávy o pokroku při provádění těchto akcí a o plnění vytyčených cílů, které jsou pak základem pro zprávy o pokroku při provádění ročního programu a závěrečné zprávy o provádění ročního programu.

2. Členské státy předloží Komisi do 30. června 2012 za období 2008 až 2010 a do 30. června 2015 za období 2011 až 2013 hodnotící zprávu o výsledcích a dopadu akcí spolufinancovaných fondem.

3. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů do 31. prosince 2012 následnou hodnotící zprávu za období 2008 až 2010 a do 31. prosince 2015 následnou hodnotící zprávu za období 2011 až 2013.

Článek 51

Závěrečná zpráva o provádění ročního programu

1. Pro poskytnutí jasného přehledu o provádění programu obsahuje závěrečná zpráva o provádění ročního programu tyto informace:

a) finanční a operativní provádění ročního programu;

▼B

b) pokrok, kterého bylo dosaženo při provádění víceletého programu a jeho priorit ve vztahu k jeho konkrétním, ověřitelným cílům, a dají-li se kvantifikovat, kvantitativně vyjádřeným ukazatelům;

c) opatření, která odpovědný orgán přijal pro zajištění kvality a účinnosti provádění, zejména

i) monitorovací a hodnotící opatření, včetně opatření pro shromažďování údajů,

ii) shrnutí všech závažných obtíží, které se vyskytly při provádění operačního programu, a veškerých přijatých souvisejících opatření,

iii) využití technické pomoci;

d) opatření přijatá za účelem poskytování informací o ročních a víceletých programech a zajištění jejich propagace.

2. Zpráva se považuje za přijatelnou, pokud obsahuje všechny informace uvedené v odstavci 1. Komise přijme rozhodnutí o obsahu zprávy předložené odpovědným orgánem do dvou měsíců od obdržení všech informací uvedených v odstavci 1; toto obdržení členskému státu potvrdí. Pokud se Komise ve stanovené lhůtě nevyjádří, považuje se zpráva za přijatou.

KAPITOLA X

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 52

Výbor

1. Komisi je nápomocen společný Výbor pro solidaritu a řízení migračních toků, zřízený rozhodnutím č. 574/2007/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a odst. 5 písm. b) a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Lhůty stanovené v čl. 5a odst. 3 písm. c) a odst. 4 písm. b) a e) rozhodnutí 1999/468/ES jsou šest týdnů.

Článek 53

Přezkum

Evropský parlament a Rada přezkoumají toto rozhodnutí na základě návrhu Komise do 30. června 2013.

▼B

Článek 54

Přechodná ustanovení

1. Tímto rozhodnutím není dotčeno pokračování ani změny, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Komisí na základě rozhodnutí 2004/904/ES nebo jakéhokoli jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc vztahuje k 31. prosinci 2007.

2. Při rozhodování o spolufinancování z tohoto fondu Komise přihlíží k opatřením, která mají finanční dopady v období tohoto spolufinancování a která byla přijata na základě rozhodnutí 2004/904/ES před 7. červnem 2007.

3. Částky přidělené na závazky pro spolufinancování schválené Komisí mezi 1. lednem 2005 a 31. prosincem 2007, k nimž nejsou doklady požadované pro uzavření programů zaslány Komisi ve lhůtě pro předložení závěrečné zprávy, Komise automaticky uvolní ze závazku do 31. prosince 2010, přičemž vzniká povinnost neoprávněně vyplacené částky vrátit.

K částkám na operace nebo programy, které byly pozastaveny z důvodů soudních řízení nebo správních řízení o opravném prostředku s odkladným účinkem, se při výpočtu výše částky, která se automaticky uvolňuje ze závazku, nepřihlíží.

4. Členské státy předloží Komisi do 30. června 2009 hodnotící zprávu o výsledcích a dopadech akcí spolufinancovaných fondem týkající se období 2005 až 2007.

5. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů do 31. prosince 2009 zprávu o dosažených výsledcích a o kvalitativních a kvantitativních aspektech provádění fondu za období 2005 až 2007.

Článek 55

Zrušení

Rozhodnutí 2004/904/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2008.

Článek 56

Vstup v platnost a použitelnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2008, s výjimkou článků 13, 17, 18, 20, 23, 25, čl. 31 odst. 2 a 5, článku 32, čl. 35 odst. 4 a článku 52, které se použijí ode dne 7. června 2007.

Článek 57

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

▼**M2**

PŘÍLOHA

Seznam konkrétních společných priorit Unie v oblasti znovuusídlování na rok 2013

1) konžští uprchlíci v oblasti Velkých jezer (Burundi, Malawi, Rwanda a Zambie);

2) uprchlíci z Iráku v Turecku, Sýrii, Libanonu a Jordánsku;

3) afghánští uprchlíci v Turecku, Pákistánu a Íránu;

4) somálští uprchlíci v Etiopii;

5) barmští uprchlíci v Bangladéši, Malajsii a Thajsku;

6) eritrejští uprchlíci ve východním Súdánu.